

Pardon

– HimmətAYGÜT · 18 Şubat 2012

aslında içim çıkacak inanmasanız bile
cevheri sönük bir yüreğin yüzünden.
Mimar Sinan büyük şey mi başarmış
gülerim,
benim yerimde olsa ve yaşatsaydı ya
anarşizme kaymadan aşkları bir biçimde...

geberiyorum be
aklıma inan hiç gelmesen de.
garip mi
estek köstek bir aşkın ayak dibine
kendimi bırak mışlığım?

vallahi şimdi çıkar dışarı,
memleket adamı gibi de yaşarım ama,
sen göklerin gölgesinde öyle mahsun
öyle bi haber yaşarken sen diyen şiirlerle,
inan ya
solculuk en çok bu zamanlarda güzeldir,
sığınmak bile gerekmez tanrıya...

// tek yorgunluğum yalan bu sıralar dediklerim içinde,
seni aldatmaları acayip düşünüyorumda zira...//

sizin bağ, bağbanınız,
de get la!
be güzelim kar denilen lanetten
açılmazdı ki bizim bir zamanlar o lanet kapılarımız.
kendimize yazmalardan fırsat bulamadıysak, pardon!
sen de bari la gardaş gözüne toz kaçırmadan
sövüyor bir güzel işte canına yandığının küçük ağası...

bir pardon daha.
zira böldüler az önce

kendi adlarına aşk diyenler ölümsüz bir şiirimi...
ve belki
gizliden gizliye okuyup üstlerine alınmak için,
yazarken benden daha çok geberesiceler...

parpu yapanlar hala olsa
ve hala tükürseler
- allah'tan sadece dişim yüzünden di-
ulan ebemin hatrı vardı be altım da bile olsam,
yoksa?!
ne tatlı masalların vardı be usta...

psikolojim bozuk bu sıralar,
beni arayan kadınların başka duraklara bakmışlığından.
elim kırılırdı da yazmasaydım ya
geçebileceğimi de elbet
bir şafak da olsa aşkımdan.
geçtim ama...
değil mi?
inanmasan da...

ince bir sustum,
" coştum bu sabah
aldığım bir müjdeyle;
görmüşsün rüyanda beni" diyordu,
çokça güldüğüm zavallı biri...

olma ama, evet böyle çok da üşütme beni...

... Paul Eluard